

Barcelona, 29 agost del 1954

UNB

Calc/0359

Estimat fill: Aquesta setmana ens hem quedat sense notícies teves. Jo t'escriu, tal com et prometia, per a donar-te les adreces per l'Avell:

El Arte Religioso. Calabria, nº 115	Casa BOCHACA, Obispo Irurita, 2
Fcº Nogués Muniesa. Enamorados, 126	Ramón Pericay, Córcega, 423
Miguel Pous, Vidrio, nº 7	J. Vila Rafael, Travesera de Gracia, nº 86

Libreria Subirana, Puertaferri, 14 Antonio Pursals, Jaime I, Nº 11
Vda, F. Roés. Pl. Nueva, nº 11.

Marcoa amb un asterisc les més interessants. Les que van sense son escultors, principalment, que fabriquen per a revendre.

El paragraf de la "Ciencia i la mesura" suprimit per la Censura, diu: "Soc el Sant Pare de Roma, que m'adhereixo a la festa i lamento no poder assistir-hi. Aquesta setmana tinc un concili i dues canonitzacions, la qual cosa, si no hi haguessin ja les conegudes restriccions pontificals, m'impediria més que mai la meva impossible visita. Però us dedico un record emocionat i us faig el present de tota la simpatia vaticana". El Sant Pere

Aquesta adhesió ve a tomb (si no ho recordes) de que un milionari ha fet construir una cambra de jocs pels seus fills, després d'enderrocar un castell i de remoure cel i terra per a fer una obra dels segles. La inauguració es fa amb gran pompa, entre festes i coets, i adhesions de forces vives. Arribat el punt àlgid de la festa... "Mentre la comitè es dirigia a la cambra de jocs, un missatger entrà al poble a cavall, seguit o precedit, segons el vent, per un nuvolet de pols. Atrapà la carrossa i en aquell moment el cavall caigué mort pel cansament. El genet saltà a terra i allargà una missiva al milionari, que la prengué amb la ma dreta, va desplegar-la de tants plects com tenia i llegí:.. (L'adhesió del Sant Pare). Segueix: "Per uns moments, les ovacions ofegaren el soroll dels castells de foc, i tothom feia comentaris favorables. Atèu hi hagué que va dir, alçant la veu, que després de tot havia quedat més bé el pontifex que el rei. I era veritat" No conté cap altre al·lusió del mateix caire.

Incloc una carta pel pare de la Rosa. He esquitllat al·ludir a la seva enfermetat. Te l'envio a tu perquè no sé si l'adreça que tinc es la bona. De cor desitjo que s'hagi recuperat, i pugui contestar-me.

He començat la copia dels contes del teu llibre per a trametre'l al "Victor Català". La decisió final de fer-li concòrrer, depèn ara del que me'n digui en Triadú, que fou qui va tenir-ne la idea, però vull consultar-lo de nou, i com que trigarà a retornar, avencio feina, ja que si esperés no em quedaria temps de fer-ho

El viatge a França ens hem vist obligats a ajornar-lo. Tinc enllestits els passaports, però em manca el permis de sortida de fronteres, en tràmit. Però en Joan ha de començar, inexcusablement, el curs el dia 1er. de setembre i per tractar-se d'un programa molt dens el director de l'Academia ens aconsella que no perdi ni un dia, desde el primer al darrer. Aprofitarem, probablement les vacances entre Nadal i Reis per a satisfer un desig que en Joan ha dalit fins el darrer moment, però ha renunciat amb exemplar estoicisme

Ja veus que he escrit d'una manera desballestada i sense mirar-m'hi gens. Deixo dit el que volia i acomplida l'obligació de no interrompre la correspondència, ni amb el pretext de que no tinc carta per contestar.

Records ben afectuosos per a la Rosa de part nostra i molts petons per als nens dels vostres pares i avis.